

Sygn. akt VII K 805/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Krzaczyńska-Sobczak

Protokolant: sekr. sądowy Dawid Lesiakowski

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2018 roku, 17 lipca 2018 roku, 25 lipca 2018 roku

sprawy **R. T.** s. B. i T. z domu W., ur. (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

w dniu 13.09.2017 r. w m. T. ul. (...), woj. (...), umyślnie naruszył zasady w ruchu drogowym przez to, że będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia: I próba 0,48 mg/l o godzinie 18:59, II próba 0,46 mg/l o godzinie 19:27, III próba 0,41 mg/l o godzinie 19:29 i IV próba 0,41 mg/l o godzinie 19:31, alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował motorowerem m-ki R. o nr rej. (...) po drodze publicznej, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania zakazy prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego prawomocnie orzeczonego wyrokiem Sądu (...) w P. z dnia (...) r. sygn. akt (...) a także będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego po drodze publicznej wyrokami: I) Sądu (...) w P. z dnia (...) r. sygn. akt (...); II) Sądu (...) w P. z dnia (...). sygn. akt (...) i w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

orzeka:

- oskarżonego **R. T.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tą zmianą w jego opisie, iż ustala, że wyrok Sądu (...) w P. w sprawie (...) został wydany w dniu (...) roku oraz przyjmuje, iż oskarżony był uprzednio karany za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym wyrokiem Sądu (...) w P. z dnia (...) roku w sprawie sygn. (...) oraz eliminuje z opisu zapis o skazaniu wyrokiem Sądu (...) w P. w sprawie sygn. (...), wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
- na podstawie art. 42 § 4 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;
- na podstawie art. 43a § 2 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
- zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VII K 805/17

UZASADNIENIE

R. T. w dniu 13 września 2017 roku spożywał alkohol. Przed godziną 19:00 oskarżony wyjechał ze swojego miejsca zamieszkania przy ulicy (...) w T. motorowerem marki R. numer rejestracyjny (...) z zamiarem udania się do pracy na nocną zmianę. Gdy R. T. przejeżdżał ulicą (...) na wysokości numeru 28 został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji i poddany badaniu na zawartość alkoholu.

Dowód: zeznania świadka Ł. B. k.- 37, 127 odwr. -128

zeznania świadka K. W. k.- 47 odwr.- 48, 128

częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. T. k.- 22, 133 odwr.- 134

Badanie oskarżonego urządzeniem kontrolno- pomiarowym do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu typu a. (...) wykazało o godzinie 18: 59- o, 48 mg/l, II badanie o godzinie 19: 27 na poziomie o, 46 mg/l stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu, zaś badanie urządzeniem typu alkometr A2.0 wykazało o godzinie 19: 29- o, 41 mg/l, o godzinie 19: 31 – o, 41 mg/l stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód: protokoły użycia urządzenia kontrolno -pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu wraz z świadectwami wzorcowania k.- 6, 7-8, 4, 5, 118

W trakcie zdarzenia obowiązywał R. T. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego orzeczony na okres pięciu lat wyrokiem Sądu (...) w P. z dnia (...) roku w sprawie sygn. (...). Niniejszy wyrok uprawomocnił się w dniu (...) roku.

Dowód: dane o karalności k.- 99- 100

wyrok w sprawie sygn (...) k.- 38 akt (...)

R. T. ma 51 lat, legitymuje się średnim wykształceniem, z zawodu jest elektrykiem. Oskarżony jest rozwiedziony, nie posiada nikogo na utrzymaniu. W/w obecnie pracuje z czego uzyskuje wynagrodzenie w kwocie 2000 złotych miesięcznie.

Dowód: dane osobo poznawcze k.- 133

Oskarżony był już czterokrotnie karany za jazdę pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości. Wyrokiem z dnia (...) roku, sygn. (...) Sąd Rejonowy w P. za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 178 a § 1 kk w zw. z art. 178 a § 4 kk wymierzył R. T. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata, karę grzywny w ilości 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych, środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 lat. Niniejszy wyrok uprawomocnił się w dniu 1 kwietnia 2011 roku. Postanowieniem z dnia (...) roku, sygn. (...) zarządzono skazanemu wykonanie kary 8 miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet karę grzywny. Niniejsze postanowienie uprawomocniło się w dniu (...) roku. Sąd (...)wŁ. postanowieniem z dnia 15 czerwca 2013 roku, sygn. (...) udzielił R. T. zgody na odbycie przedmiotowej kary w systemie dozoru elektronicznego, którą wprowadzono do wykonania w dniu (...) roku. Kara została wykonana w dniu 17 grudnia 2013 roku. Sąd (...)w P. wyrokiem z dnia (...) roku, sygn. (...) za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 178 a § 1 kk w zw. z art. 178 a § 4 kk wymierzył R. T. karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata, karę grzywny w ilości 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych, środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 5 lat, który został wprowadzony do wykonania w dniu 20 października 2012 roku. Niniejszy wyrok uprawomocnił się w dniu 20 października 2012 roku.

Dowód: wyrok w sprawie sygn. (...) k.- 41 akt (...)

postanowienie w sprawie (...) k.- 156 akt (...)

wyrok w sprawie sygn. (...) k.- 38 akt (...)

decyzja Prezydenta Ł. k.- 105 akt (...)

postanowienie S. (...) w sprawie (...) k.- 215- 216 akt (...)

raport o zdarzeniu k.- 218- 219, 222- 223 akt sprawy (...)

dane o karalności k.- 99- 100

R. T. nie jest chory psychicznie, nie jest też upośledzony umysłowo. W/w wykazuje inne zakłócenia czynności psychicznych pod postacią używania szkodliwego alkoholu oraz zaburzeń osobowości. W czasie popełnienia zarzucanego mu czynu miał ograniczoną w nieznacznym stopniu zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem jedynie ze względu na stan upojenia alkoholowego prostego, przy czym konsekwencje wprawienia się w stan upojenie mógł przewidzieć. Oskarżony może brać udział w toczącym się przeciwko niemu postępowaniu karnym. Jego poczytalność w toku postępowania karnego nie budzi wątpliwości. Oskarżony może prowadzić rozsądną obronę bez pomocy obrońcy z urzędu. Ewentualnie orzeczoną karę pozbawienia wolności może odbywać w zwykłym zakładzie karnym.

Dowód: opinia sądowo-psychiatryczna wraz z opinią uzupełniającą k.- 43- 46, 114- 115

R. T. na etapie postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Na rozprawie w dniu 25 lipca 2018 roku oskarżony przyznał się do stawianego mu zarzutu. Wyjaśnił, że jechał skuterem, spieszył się do pracy. Nie chciał się spóźnić. Pracuje w trybie zmianowym, musiał zmienić kolegę, jechał na nocną zmianę. Gdyby się spóźnił, jego kolega musiałby zostać dłużej. Przyznał, że wiedział, że ma wcześniej orzeczony zakaz. Jeździł rowerem. Myślał, że ten zakaz mu się już skończył. Pracuje jako elektryk, nie czuł, że jest pod wpływem alkoholu. Tego dnia gdy został zatrzymany, wypił piwo około godziny 12.00, 13.00. Następnie jechał na nocną zmianę na godzinę 19:00. Jechał wówczas z miejsca swojego zamieszkania do pracy w T., która znajduje się na obrzeżach miasta. Tam są pola. W tym czasie był problem z dzikami, były ze dwa, trzy wypadki, były też w tym czasie wyłapywane dzikie psy. Nie czuł się wówczas pod wpływem alkoholu. Gdyby czuł, że jest pod wpływem alkoholu nie poszedłby do pracy. Wydawało mu się, że ten czas który upłynął był wystarczający aby pozbyć się alkoholu z organizmu. W dniu kiedy został zatrzymany wypił jedno piwo o, 5 litra około godziny 12:00-13:00. Było wówczas ciepło. Trudno mu powiedzieć czy zgadza się z tym stanem nietrzeźwości czy też nie. To są tylko urządzenia, czasami mogą być omyłne. Radary też są przecież omyłne. Słynne suszarki pokazywały prędkość tego, który się najszybciej poruszał. Nie wydaje mu się aby był wówczas pod wpływem alkoholu. Zdecydował się wsiąść wówczas na ten motorower bo pracował, chciał zdążyć na czas. Cóż ma powiedzieć- głupota. Oświadczył, że jest mu z tego powodu przykro. Odcinek drogi który wówczas pokonał, jeżeli chodzi o natężenie ruchu, to nie było nikogo na drodze. Jechał skuterem, nikogo na drodze nie było. Został zatrzymany przez policjantów. Nie ma tam żadnego ruchu pieszych. Czasami może jakiś człowiek przejdzie na godzinę, albo i nie. Nie miał wówczas żadnych kłopotów z jazdą. Jechał prawidłowo, miał światła, włączone kierunkowskazy. Został zatrzymany do kontroli bo nikogo innego nie było na drodze. Nie miał problemów z zachowaniem prostoliniowego toru jazdy. Następnie został podrzycony przez funkcjonariuszy do kolegi. Ma stałe miejsce zamieszkania z którego wówczas wyjeżdżał, to jest ulica (...) w T. Nie jest raczej skonfliktowany z żadnym z sąsiadów. Nie utrzymuje z nimi raczej kontaktów. Oskarżony potwierdził wcześniej złożone wyjaśnienia. Nie przyznał się wówczas do winy, był pytany o różne rzeczy. Mógł się przyznać. Policjanci pytali go czy był pijany, a on absolutnie nie był wówczas pijany. Jechał do pracy. Po tym zdarzeniu poszedł do pracy, więc jak mógł się do tego czynu przyznać.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego R. T. k.- 22, 133 odwr.- 134

Sąd dokonał następującej oceny zgromadzonego materiału dowodowego i zważył co następuje:

Opisany wyżej stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o zeznania świadków K. W. i Ł. B., protokoły użycia urządzeń kontrolno- pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, częściowo wyjaśnienia R. T.. Zdaniem sądu wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, bądź odnoszą się do okoliczności obiektywnych, zasługują na przymiot wiarygodności i jako takie mogą stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. I tak, za zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy uznać należy wyjaśnienia oskarżonego potwierdzającego, że w dniu w którym został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji spożywał alkohol, następnie kierował motorowerem. Odnosząc się do wyjaśnień oskarżonego uczynić należy na samym początku wzmiankę o konieczności traktowania ich z dużą ostrożnością. Do wniosku takiego prowadzi analiza ich treści w perspektywie całego zgromadzonego materiału dowodowego, zestawienie ich i porównanie z rzeczowym i osobowym materiałem dowodowym. Nie bez znaczenia ma również fakt ich ewolucji i zmienności w toku prowadzonego postępowania. Dla zobrazowania powyższej kwestii wskazać należy, iż w toku prowadzonego postępowania przygotowawczego R. T. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu, po czym zmienił swoje stanowisko na rozprawie w dniu 25 lipca 2018 roku, przedstawiając swoją wersję i ocenę sytuacji. Zapewnienia oskarżonego, potwierdzającego, że w dniu zdarzenia spożywał alkohol, jednakże nie czuł aby był jeszcze pod jego wpływem, nie znajdują żadnego oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym, ani nie stanowią usprawiedliwienia do podjętej przez niego decyzji o kierowaniu pojazdem mechanicznym. Powoływanie się przez oskarżonego na jego subiektywne odczucia o eliminacji alkoholu z organizmu w kontekście zarejestrowanego przez urządzenie kontrolno- pomiarowe stanu nietrzeźwości, w jakim, w krytycznym momencie znajdował się R. T., stanowią wyraz przyjętej linii obrony nie znajdującej akceptacji. Wbrew zapewnieniom oskarżonego, który dla poparcia swojego stanowiska, że był przekonany o eliminacji alkoholu z organizmu, jego zachowanie i postawa na drodze przeczyły temu. Jak wynika bowiem z zeznań zatrzymujących go wówczas funkcjonariuszy policji K. W. i Ł. B., to właśnie „podejrzany” sposób jazdy, odbiegający od normy, skłonił ich do interwencji. Jak obrazowo rzecz ujął K. W. oskarżony kierujący motorowerem „nie jechał stabilnie tj. łapał pobocze, zjeżdżał do krawędzi jezdni”. Takie właśnie zachowanie oskarżonego na drodze zdecydowało o podjęciu przez policjantów w stosunku do niego interwencji, a nie jak sugeruje R. T. powodowane to było faktem, że w tym miejscu nikt inny nie przejeżdżał. Zapewnienia oskarżonego, że był trzeźwy z podaną argumentacją, że jechał przecież do pracy, a poza tym urządzenia kontrolno- pomiarowe do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu, jak każde inne mogą być „omyłne”, w kontekście zgromadzonych dowodów, w szczególności wiarygodnych, konsekwentnych relacji funkcjonariuszy policji w osobach K. W. i Ł. B. oraz protokołów użycia względem oskarżonego urządzeń kontrolno- pomiarowych do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu, nie zasługują na przymiot wiarygodności. Ogólnikowe twierdzenia o „omyłności” urządzeń kontrolno- pomiarowych, bez powołania się na konkretne zarzuty w odniesieniu do sytuacji będącej przedmiotem osądu, pozwala zasadnie przyjąć, że wpisują się one w forsowaną przez R. T. linię obrony nie znajdującą oparcia w zebranych dowodach. W kontekście tych zarzutów koniecznym jest odniesienie się do treści protokołów z użycia urządzeń kontrolno- pomiarowych wobec R. T., których zapisy zostały przez oskarżonego zaakceptowane i podpisane. W powyższe wpisują się zeznania funkcjonariuszy Policji, którzy przyznali, że oskarżony nie kwestionował ani sposobu przeprowadzania badań ani zarejestrowanych wyników. Podkreślić również w tym miejscu należy, iż zarówno urządzenie alkometr A2.0 dokonujące pomiaru stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu metodą spektometrii w podczerwieni oraz urządzenie a. (...) opierające się na metodzie utleniania elektrochemicznego użyte w dniu 13 września 2017 roku wobec R. T. legitymowały się świadectwami wzorcowania. W ocenie sądu odnośnie zeznań funkcjonariuszy Policji, brak podstaw do podważania ich wiarygodności. Ł. B. i K. W. zeznawali o okolicznościach co do których posiadali wiedzę w związku z wykonywanymi czynnościami służbowymi, żaden z nich nie miał powodów aby fałszywie pomawiać czy obciążać oskarżonego. Wiarygodne zeznania świadków, wraz z wynikami pomiaru alkoholu w wydychanym powietrzu, zarejestrowanym przez alkometr i alcosensor, w sposób kompleksowy odzwierciedlają przebieg zdarzenia z dnia 13 września 2017 roku.

W ocenie sądu wiarygodnym źródłem dowodowym jest pomiar na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu u oskarżonego, zarówno z punktu widzenia prawidłowości przeprowadzenia pomiaru jak i miarodajności wyników. Wyniki badania R. T. urządzeniem typu alkometr A2.0 i alcosensor odzwierciedlają rzeczywisty stan nietrzeźwości w jakim, w dniu zdarzenia znajdował się oskarżony.

Opinia biegłych psychiatrów przeprowadzona na okoliczności związane ze stanem zdrowia psychicznego oskarżonego i oceną jego poczytalności, jako pełna, logiczna, wewnętrznie niesprzeczna, przeprowadzona zgodnie z wymogami sztuki medycznej, stanowi w ocenie sądu pełnowartościowy materiał dowodowy.

W niniejszej sprawie problematyka ogniskuje się wokół zastosowania wobec oskarżonego trafnej, a więc adekwatnej i współmiernej do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu reakcji prawnokarnej na jego zachowanie, o czym poniżej.

Stosownie do treści art. 178 a § 1 kk znamiona tego występku wypełnia sprawca, który znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Odpowiedzialność z tego przepisu ponosi sprawca który prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, znajdując się w stanie nietrzeźwości, chociażby pojazd prowadzony był prawidłowo i kierujący nie spowodziłby konkretnego niebezpieczeństwa. Prowadzenie pojazdu mechanicznego nie oznacza zaś pokonywania jakiegoś dłuższego odcinka drogi, a już uruchomienie pojazdu i podjęcie jazdy jest równoznaczne z jego prowadzeniem. Czyn stypizowany w art. 178a § 1 kk sprawca popełnia umyślnie. Znamiona tego przestępstwa wypełnia zarówno sprawca, który jeszcze przed wprowadzeniem się w stan nietrzeźwości zamierzał prowadzić pojazd mechaniczny jak i ten, u którego zamiar taki powstał po spożyciu alkoholu. Surowszej odpowiedzialności, stosownie do brzmienia art. 178 a § 4 kk, podlega sprawca czynu określonego w § 1 który był już wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173 kk, art. 174 kk, 177 kk, lub art. 355 § 2 kk popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. R. T. po spożyciu alkoholu w dniu zdarzenia kierował pojazdem mechanicznym- motorowerem. Podjął taką decyzję po spożyciu tego dnia alkoholu, a także ze świadomością, że był już wcześniej karany za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości.

Analiza zgromadzonego materiału dowodowego w postaci zeznań świadków Ł. B., K. W., protokołów użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu, odpisu wyroków wraz z informacją o wykonaniu kary pozbawienia wolności, pozwalała na przypisanie oskarżonemu zarzuconego mu czynu polegającego na tym, że w dniu 13 września 2017 roku w T. na ulicy (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez to, że będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia: I próba o, 48 mg/l o godzinie 18: 59, II próba o, 46 mg/l o godzinie 19: 27, III próba o, 41 mg/l o godzinie 19: 29 i IV próba o, 41 mg/l o godzinie 19: 31 alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu kierował motorowerem marki R. o numerze rejestracyjnym (...) po drodze publicznej, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego prawomocnie orzeczonego wyrokiem Sądu (...) w P. z dnia (...) roku sygn. Akt (...) oraz będąc uprzednio karany za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym wyrokiem Sądu (...) w P. z dnia (...) roku w sprawie sygn. (...) a także w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślnie przestępstwo podobne, to jest czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178 a § 4 w zw. z art. 64 § 1 kk. Oskarżony miał możliwość zachowania się zgodnie z prawem, a mimo to nie dał posłuchu normom prawnym. Nie zachodziły przy tym żadne okoliczności wyłączające jego winę. Mając powyższe na uwadze uznać należy, iż zachowanie R. T. jako bezprawne, karalne, karygodne i zawinione stanowi przestępstwo.

Wymierzając karę oskarżonemu sąd uwzględnił na jego niekorzyść uprzednią karalność. Przy czym podkreślenia wymaga, że R. T. był aż czterokrotnie karany za czyny polegające na kierowaniu pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości. Okolicznością obciążającą R. T. jest zrealizowanie przypisanego mu czynu w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64§ 1 kk, a także stan nietrzeźwości, który określić należy jako znaczny. Suma tych wszystkich okoliczności świadczy, że oskarżony nie wyciąga żadnych konstruktywnych wniosków z wcześniejszych konfliktów z prawem. Mając na uwadze powyższe, a także zważając, aby kara był współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oraz, aby realizowała cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego,

a także potrzeby w zakresie prewencji ogólnej, sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności. W ocenie sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wykazał, iż zachowania oskarżonego cechował brak jakiegokolwiek refleksji. O lekceważeniu i nonszalancji wobec norm prawnych jaszkrawo w przypadku R. T. świadczy fakt, iż sąd rejonowy w P. wyrokiem z dnia (...) roku w sprawie sygn. (...) za czyn popełniony w dniu (...) roku wyczerpująco dyspozycję art. 178 a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wymierzył mu karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 8 lat oraz świadczenie pieniężne w kwocie 10000 złotych. Pomimo tego, jeszcze przed uprawomocnieniem wskazanego wyżej wyroku, co miało miejsce w dniu 24 października 2017 roku, R. T. ponownie w stanie nietrzeźwości zdecydował się kierować pojazdem mechanicznym. Powyższy fakt obrazuje w sposób czytelny z jednej strony niepoprawność, brak jakiegokolwiek refleksji, i wyciągania wniosków z wcześniejszych doświadczeń a z drugiej pogardę wręcz dla porządku prawnego.

Reasumując, bezkrytyczna postawa oskarżonego wobec wcześniejszych skazań, wyrażające się niewyciągnięciem wniosków i refleksji z poprzednich spraw karnych, skutkuje surowszym potraktowaniem R. T..

W razie skazania za przestępstwo z art. 178 a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk obligatoryjne jest orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów. Na podstawie art. 42 § 4 kk sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. Na podstawie art. 43 a § 2 kk sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 10000 złotych tytułem świadczenia pieniężnego.

W ocenie sądu orzeczone wobec oskarżonego kara i środki karne są adekwatne tak do stopnia winy jak i stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego w wyroku.

Podstawą do orzeczenia o kosztach postępowania wobec R. T. stanowi brzmienie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 r., Nr 49, poz. 223). W orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd może zwolnić (nie ma obowiązku) oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności. Zachował swą aktualność pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 5 lipca 1983 roku, (sygn. Rw 529/83, OSNKW 1-2/1984/21) mówiący, iż zwolnienie od kosztów postępowania za którąkolwiek instancję jest fakultatywne i ocenne, co obliguje sąd do wskazania występujących w sprawie okoliczności, które stanowią podstawę ustalenia, że uiszczenie kosztów postępowania byłoby zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów. Odnosząc się do sytuacji materialnej i osobistej oskarżonego zauważyć należy, iż wobec w/w sąd orzekł karę bezwzględnie pozbawienia wolności. W tym stanie rzeczy, sąd zwolnił R. T. od obowiązku ponoszenia kosztów procesu.